

חלק ראשון

ע ט ר ה ל ר א ש צ ד י ק
וכתר מלכות - ממ"ר - למנהיגנו הגדול
קדוש וטהור אדמו"ר מרן צי"ע הרי"ד
רוקח שליט"א ירושלים.

כל תוכן המקורות שנרשמו במכתב
הקודם לפני שנה ואשר כמה מאנ"ש לא ראו
המכתב וברצונם לראותם העתקתי ב ק צ ר ה
לפניהם עם הוספה קצת, ובסוף הספר דרשה
לבר-מצוה שאמר נכדי החריף והשנון מצפת,
כמר יעקב שמשון מהודר נ"י.

גם חלק שני בהלכה ודרוש מהמחבר.

הרב אברהם מהודר
רב בית-הכנסת זכרון ברוך
דחסידי קומרנא בה"א יפו

ה ע ר ה:

ויען שמאד מצטער על זה שאיזה אנשים יקרים ואהובים לנו מאד, - הגם לא הרבה, - הפסיקו הקשר מלמנותם בתוך יתר אלפים ורבבות אנ"ש שממשיכים להסחופף בצל קדושת מרן אדמו"ר שליט"א ומפני חסרון ידיעה מכל המקומות שנרשמו בפה ע"כ לטובתם העתקתי זה שנית ושידעו גם הם עד כמה הדברים מגיעים ואז בטח גם הם יאמרו אשרינו שזכינו ליהנות מזיו שכינת קודש הקדשים רבינו הקדוש, ובוודאי כדאי לומר להם טעמו וראו כי טוב מאד, ויזכו גם כן לראות אנפי נהורין בנהורא עילאה אדמו"ר שליט"א אשר מפ"ק יצאו דברים העומדים ברומו של עולם כזקוקין דנהורא אשרי עין רואה כל זה, אבל אין המדובר בכאן עם אלה השוטים אלמונים ידועים לכולנו, שנים מאנטוורפן ואחד מלונדון אשר עליהם מתאים רק דברי הפייטן הקדוש ונורא צו ח"ק אף עקתין בטלין ושביתין לבר נטלין ולא

עאלין הני וכו' ישו לון בנוקביהון ויטמרון בגו כפיין ולא כדאי לנבל את פי וללכלך הנייר לדבר מהם.

עכשיו שכחתי לכתוב בפרטות הלא מגיע יש"כ ות"ח רב להבין יקיר לנו כל כך המפורסם לסופר מומחה בעתונים, אשר כל דבריו בעניני חסידות בעלז בכל השנה נמצא בכל סלי הפסולת והזבלים באשפחות, ובאחרונה, שזיכה לנו לכתוב עניני חסידות בעלז בעתונו המודיע ושערים, ביום כ"א אב השנה, אשר לא מצא לו שום מקום בעתונו הנ"ל לעטר את כ"ק אדמו"ר צי"ע מרן שליט"א רק בשם הה"צ אשר הבחורים מהישיבה סמוכים לשולחנו וזה הכל... ו ב ד ע ת ו הנבערה כי רק עד שנת תשי"ז נמשך האדמו"רות בעלז לא יותר וחסל... וכאילו פוסקין כבר לומר ברכי נפשי וכו' אבל כבר הגיע הזמן שהכתבן הזה ושותפו שחיברו הספר בשם "הקדוש מבעלז" יסלקו ידם מלכתוב על חסידות בעלז ולא יתחבו מוחם

מוחין דקטנות כו' במקומות גבוהים נוראים
כאלה כפי רצונם, כי "מי ביקש זאת מידכם
רמוס חצרי".

והנה נמצא בעתון שבוע העבר המבשר
לנו בשורה משמחת מאד "שכבר הופיע ספר
חדש ונפלא מהסופר מבני-ברק ובשם יד נתן".
מי יתן שהספר החדש הזה מהמחבר הידוע לנו
כל כך ע"י כל המאמרים הטובים שכותב כמה
זמנים בעתונים מחסידות בעלזא שעכ"פ הספר
החדש הזה כבר יהיה לנו קצת מנוחה מהמחבר
כי מרוב צער ועגמ"נ וחלישת דעת שגרם לי
ולעוד הרבה מאנ"ש ממכתביו בענין בעלזא
בעתונים וכי לא מצא לנכון לכתוב על
קדושת מרן אדמו"ר שליט"א האותיות
"אדמו"ר" אשר כידוע העתונים כותבים היום
על כל מי שהוא, גם למלמד יחסן ועל רבינו
אדמו"ר צי"ע קדוש וטהור כ"כ אשר ע"ז כלם
מודים והמחבר הנ"ל התנהג בצר עינו כ"כ,
ויחדל כבר לפסס את סלי הזבל והפסולת ע"י
עתונים שונים הקרועים הנשלכים לאשפה.

המלבה"ד.

הדבר אחר לנפש הטהרה
בלי להקיא אהלל בלתי רגוע ושל
הדברים בספר הנ"ל וכו' וכו' וכו'
הוא לא באור אלא כפי יסוד וצד השורה

ב"ה

קטע מחוך המכתב שנדפס ממני לפני
שנה עבור אלה מאנ"ש שלא היה
לפניהם המכתב, והעתקתי עוד הפעם
בקצרה למלא בקשתם רק כל המקומות
מגדולי ספרי רבוה"ק זל"ה, וקצת
הוספה חשובה מאד, בענין הזה.

ומקודם נכון להעתיק גם הדברים
דלקמן בספר מצרף לחכמה דף פ"ד ובשם
הגה"ק התנא אלקי הר"מ מפאנו זל"ה, והנה
"מה אני משיב על לשון מדברת, וצפצופי
עופות, כנגד מה שנתפרסם בשמי וכו'".
חשובה: אני אני הוא וכו', בי רבנן וכו'
וזה זכרו מוחל עלבון וזו חשובה נצחת לכל
מה שנכתב ולכל מה שעחיד לכתוב נגד י
ובמקום קנטוריא עת לחשות אני שלו' וכו'
אדבר לעשות רצון אבי שבשמים", ומסיים
הגה"ק החיד"א בספרו שם הגדולים ע"ז, ומה
מאד מתקו אמרי קדוש זכותא יגן עלינו,

ע"כ לשון החיד"א ע"ז.

נכון שכל אחד ידע מהל' פסוקה
מפורש ברמב"ם הלכות כלי המקדש פרק ד'
הלכה כ' וגם בהלכות מלכים פרק א' הלכה ז'
בזה"ל: וכל הקודם בנחלה קודם לירושת
המלוכה, ולא המלכות בלבד, אלא כל השררות
וכל המינויין שבישראל, ירושה לבנו ולבן
בנו עד עולם, אע"פ שאינו ממלא כ ל כ כ
בחכמה רק ביראה מעמידין אותן ע"ש בכסף
משנה בשם הספרי ובמסכת כחובות דף ק"ג:,
ועיין ע"ז בספר חתן סופר בשם זקנו החתם-
סופר דכל שררות הכבוד למנהיג י ש ר א ל
היורש במקום אבותיו הקדושים מן התורה,
עיי"ש.

ובס' תפארת שלמה, מהגה"ק אדמו"ר
מראדומסק על התורה, בלקוטים דף ק"נ ע"ב,
על הכתוב ויעבוד ישראל את ד' וכו', וכל
ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע,
(יהושע כ"ד) לרמז בזה, לחזק ידיים רפות,

להיות דבוק בצדיק, דור דור ודורשיו מקרב
אחין חשים עליך מלך, האמנם כי הי' להם
תמיד התחברות יחד לנסוע יחד אל הצדיק
שהי' בדור הקודם ומנוחתו כבוד ז"ל
ובחיים חיותו לא עלתה על דעתו כי הלא זה
יהיה לראש ומנהיג, כי הי' נחבא אל
הכלים, כמו שמצינו ביהושע שהיה משרת משה
רבינו ע"ה והיה מחקן הספסלים בבהמ"ד ומי
עלה בדעתו כי הוא ימלוך עליהם, וזה שאמר
הכתוב, הזקנים אשר האריכו ימים, פירוש
שהמשיכו בחינת ארון אנפין מעולם הארון,
זה היה מחמת שהיו כרוכים אחרי יהושע
עכל"ה.

נכון להעתיק גם כן דברי קדשו של
הספר "תפארת שלמה" מרבן ומאורן של ישראל
צי"ע מראדומסק זצוק"ל, בחלק המועדים, על
ר"ה דף ל"ב ע"ב: והנה כבר נתבאר, כי כל
הנהגה עליונה וכו', תלוי רק בהצדיק הדור
וכו' ואין נעשה למעלה מאומה בלתי זה,
והיינו, הצדיק הדור המנהיג, שהוא בבחינת

הראש בית דין צדק, ועי"ז ר' גמליאל היה
אומר מקודש מקודש, ועי"ז היה התנא ר'
יהושע מקבל את הכרעתו, כי מפורש בש"ס
מסכת ר"ה, והיה הדבר מוסכם ליסוד עולם,
שבכל דור ודור צריך להיות מנהיג וצדיק,
אשר על פיו יצאו, ועל פיו יבואו, כל
החוסים בצלו, ואל יהרסו ממנו לעשות
כל איש הישר בעיניו.

וזה שאמר ר' דוסא בן הורקנוס לר'
יהושע, "כי יפתח בדורו כשמואל בדורו",
והצדיק הדור אל יתרומם עי"ז ויפרוש עצמו
מאחיו אך יתפלל עליהם תמיד וישתתף בצערם
כל הימים, למען יאריך על - ממלכתו וכו',
ובדף ל"ד בספר הקדוש הנ"ל, "ובכן צדיקים
יראו וישמחו וחסידים ברנה יגילו", זה
מבואר עפ"י מעלת הצדיקים וכל הנלוים לו
ומסתופפים בצלו ומכתים רגליהם לקבל פני
קדשם אשר מאת הבעש"ט זי"ע הופיע בעולם
והפיץ ענן אורו על פני תבל וכו', וגם
בדורות הללו עיקר הגדול לאחוז באילן

גדול, ודבר זה עומד להם לזכות בזה ובבא
אשר גם לעתיד כחוב, והחזיקו עשרה עשרה
אנשים וכו', וכל אחד לפי מדריגתו יזכה
לחזות בנועם ולקבל פני אבות הקדושים,
ופני אבות של הצדיק הדור, בכל דור שהוא
עמנו בחיים, ומסיים, אבל זאת לא נוכל
להשיג בלתי התדבקות עם הצדיק הדור, שהוא
בחיים - בעולם הזה עמנו, וזה הרמז ובכן
צדיקים יראו וישמחו, מה שזכינו לראות את
פני הצדיק מעולם העליון, וכיה"ר, עכדה"ק
עי"ש.

ואין סחירה להדברים מהספר שו"ת
"דברי חיים", לעיר סטרעטין, בקשר למי
לכחור בכתר אדמו"רות, במקום אביהם הקדוש
שנפטר עי"ש דהרי הי' שמה כמה בנים והיה
מחלוקת בין החסידים ע"ז מי יותר מוכשר
לזה עי"ש, אבל אצלנו ואחר חורבן עולם
כל כך שרוב החסידים בעולם נחיתמו לגמרי,
בלי שום מנהיג ולמי למנות במקום רבוחיהם
נ"ע, ועל פי השגחה עליונה בזה נשאר ב"ה

ענף מוכשר ונחמד גדול בחורה וביראה קדוש
יאמר לו בכל מיני קדושות, צי"ע בהפלגה
יתירה כל כך, וע"ז הרי הכל מודים כי איך
אפשר להכחיש את אור השמש בצהרים כזה ומי
שיכחיש כל זה, הלא הוא רק בבחינת עסלף
שבורח מאור השמש המסנוור את עיניו.

* * *

העתקה מספר "ליקוטי מהר"א"
מהרה"ק אדמו"ר המפורסם ר'
אלעזר מקוז'ניץ זל"ה שנדפס
לפני כמאה שנים

פרשת תשא

וירא העם כי בשש משה וגו' ויקהל
העם וגו' קום עשה לנו אלהים כי זה משה
האיש וגו' לא ידענו מה היה לו. ולכאורה
קשה, מה זה אמרו עשה לנו אלהים, הלא משה
רבם היה ולא אלקים, וכעת שנחסר להם רבם
מבקשים אלהים, אך יש לומר כי מ ד ר ר
החסידים, כשרבם אשר נסעו אליו, שבק להם
ח י ונלקח מאתם ר"ל, אין ביכולתם ע ו ד
לקבל עליהם מרות מצדיק ולנסוע ולהדבק
לצדיק אחר, מחמת שהיצר מסיחם, באמור להם
שרבם אשר נסעו אליו, היה בחינת אלהים,
ורבי כזה לא יהיה ואין עוד בעולם. א ב ל
באמת זהו עצת היצר, בכדי שילכו בחשך בלא

מורה, ויחעו בזהו לא דרך * אדרבא, יש בכל דור ודור צדיקים גדולים כי לא אלמן ישראל, וכמאמר ז"ל עד שלא שקעה שמשו של כו', ובודאי כשישפיל עצמו ויקבל עליו מרות מצדיק, ידריך אותו בהעבדות, כמו הצדיק הראשון, ומי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי השם. וזאת נרמז בהפסוקים הנ"ל.

(*) הערה מהמלכה"ד:

וכמובא בסה"ק נוצר חסד מהגה"ק אדמו"ר רי"א מקורנא זצ"ל שגם אם בני החברה הם כולם גדולי תורה ויראה, אבל באם אין להם מנהיג וראש עליהם, אזי ח"ו כו', עיי"ש.

העזקה מכתב הגה"ק צי"ע
הר"י גרינוואלד שליט"א
אבד"ק פאפא וראש ישיבת
ערוגת הבושם דפעה"ק
וכעת בנוי-יורק
אות באות

ברכה ושלום וכט"ס לכבוד ידידי
הרבני החסיד הנכבד מוכתר בנימוסין
ראוי לקילוסין רודף צדקה וחסד
ימצא חיים וכבוד וכו' הר"י ח"י
פרידמאן חל-אביב, ממנהלי הועד
דחסידי בעלזא אשר בירושלים ת"ו.

אחדשתה"ט היות כי קרבו הימים אשר
אנשי שלומינו, חסידי בעלזא, מתוועדים
ונאספים ביומא דהילולא של מרן הגה"ק
זכותו יגן עלינו ועכ"י, ומן הראוי ה"ה
שגם אני אהיה כלול ביניהם, אבל לדאבוני
יש לי כמה מניעות שאיני יכול לנסוע, ע"כ

אמרתי לבוא בשורות הללו למעכ"ת לעוררו, שיעמוד נא לימין אדמו"ר הרב שליט"א בכל הענינים.

כידוע שכל דבר חדש צריך עוד חיזוק ויראה, שיעבור הכל בשלום ושלוח וכבוד הראוי לתפארת החסידות של בעלזא ולתפארת אדמו"רי בעלזא זי"ע, אשר בגן-עדן מנוחתם שלא יהא ח"ו שום פירוד לבבות בין החסידים, רק הכל יהיה באהבה ואחוה ושלום ורעות, ועי"ז נוכל לפעול, שמרן הגה"ק זי"ע ימליץ טוב בעד כולנו למלא כל משאלות לבנו לטובה אכי"ר. ומה שהוצרכתי לעורר על זה, היות כי שמעתי שישנם עדיין חסידים אשר הוכו בעורוץ ואין רואין האמת שהרב שליט"א אשר נוכל לומר עליו אב בחכמה ורך בשנים, לו נאה ולו יאה כתר הרבנות ואדמו"רות של חסידי בעלזא, והוא מסוגל לכך הן מצד מעלת עצמו הן מצד זכות אבותיו זי"ע, להפריח בהאברכים והבחורים, חסידות של בעלזא, שירבה ויצוץ ציץ ויהיה

פורח בחיות חדש, כאשר הוכחנו לדעת מאנשי שלומינו הבאים מהחם להכא, ולדעתי עתה כבר נתברר עד כמה היה טעות גדול לחשוב שצריך להפריד את הישיבה באופן שלא יהא להרב שליט"א שייכות עם הישיבה, הלא כבר רואין החיות דקדושה, ששואבין בני-הישיבה מהד"ת ודברי מוסר אשר הרב שליט"א אומר לפניהם, מלבד איזה קטני שכל, אשר נחפתו מאת אוהבי נצחון שרוצין להראות שאין צריכין להכנע ואין כדאי לדבר מהם, ובוודאי הוא מעשה בעל דבר אשר משתדל בכל עוז ותעצומות, להטיל ארס-דיליה בכל דבר שבקדושה, ולהפריד בין הדביקים עי"ד לשון הרע, וכיו"ב. וכבר הי' לעולמים ענינים כאלה גם בדור שלפנינו, אבל סוף סוף האמת נצח וקושטא קאי, וכמו כן, נקוה גם עתה בעה"י, וכבר גיליתי ליד"נ הרה"ג מאוהעל באנטווערפן שליט"א, ענינים אשר בטח אצלי שמרן הגה"ק זי"ע בעולם העליון, מצטער על זה, ואיני יכול לעלות הכל על הכתב, אבל הוא מילחא דמסתברא לכל בר דעת, דהי' זה

רצונו הקדוש, שהרב אדמו"ר שליט"א, אשר נחגדל אצלו יתגדל למנהיג של חסידי בעלזא.

ולאותן שעומדין מנגד, ואין רוצין להכנע, אין אני אומר כלום, יהא להם אשר להם, אבל לאותן המשתדלים אצל אחרים לפתותם, ומקררים מהתקרב אל אדמו"ר הריב שליט"א, בטענה, שהם מבקשים כבודו של מרן הגה"ק זי"ע ועכ"י, להם אני אומר, הזהרו שלא תכוו בגחלתן של קדושי עליון אשר בגן עדן מנוחתם, כשתשמשו עם שמו הקדוש זצ"ל, לדבר דברים אשר לא כדת, על נצר מטעם אשר משתדל לילך בעקבותיהם, להרחיב גבול הקדושה והחסידות, ולו לב נשבר, מחמת כל הני הרפתקאות שעברו עליו.

הלא מי שיש לו שכל בקדקדו, רואה אשר מרן הגה"ק זי"ע עומד לימינו, ויש לו סייעתא דשמיא להמשיך לבבות ישראל ולקרנם לאביהם שבשמים.

ומעכ"ת נ"י, ולכל אנשי שלומינו, אני אומר, חזקו ואמצו, להיות לו לאחיעזר ולאחיסמן, להרם קרן החסידות, לתפארת כל בית מרן הגה"ק זי"ע ומרנן ורבנן למעלה בקודש.

ובזכות זה יגן עליכם זכותם להושע בכל משאלות לבכם, לטובה ולברכה, כברכת ידידכם דורש שלומכם באהבה ולב ונפש חפצה.

א' לס' עקב חשכ"ז לפ"ק

הק' יוסף גרינוואלד
(כאן מקום החתימה)